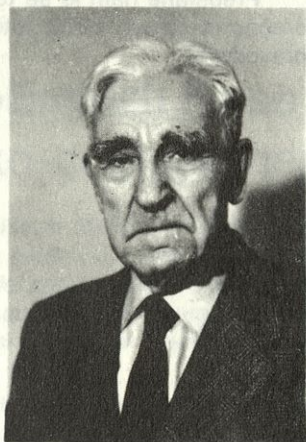


Predstavljamo vam



Arnold Zupančič

»Nisem navdušen nad publiciteto,« mi je dejal naš stanovski kolega inž. Arnold Zupančič, ko sem ga povprašala po njegovem curriculum vitae. »Že, že,« sem odgovorila, »vendar je prav, da v MOSTOVIH, pri predstavljanju prevajalcev začnemo z najstarejšimi, še aktivnimi prevajalci, mar ne?«

Tako je stekel pogovor s srebrnolasim, še kar vzravnanim, živahnim možakarjem, ki navkljub spoštljivim 84 letom še ni opustil prevajalske dejavnosti.

Po dokončani gimnaziji (delno v Grazu, delno v Mariboru in Celju, kjer je tudi maturiral) je Arnold Zupančič pričel študirati na ljubljanski univerzi in nadaljeval študij na Tehniški visoki šoli v Dresdnu, kjer je tudi diplomiral.

Iz ljubezni do morja je nosil vojaško sukno v mornarici bivše Jugoslavije. Po odsluženju vojaškega roka pa se je zaposlil in prevajal tehnično dokumentacijo iz angleškega ter v angleški jezik. Kmalu je angleščino opustil in se posvetil le nemščini.

Daljna krizna leta 1932 so ga pahnila na povsem drug tir; pričel se je ukvarjati z zasebno elektrotehniško dejavnostjo, ki je ni opustil vse do upokojitve. Vendar je vseskozi prevajal.

Vojno je preživel v Ljubljani, na njen začetek ga spominjajo zanimivi dogodki: leta 1941, tik pred nemškim napadom na Jugoslavijo, je bil na orožnih vajah v Tivtu. Dne 6. aprila 1941 ga je v zgodnjih jutranjih urah (bilo je okrog 4. ure) prebudilo povelje k pripravljenosti, češ da se pripravlja napad na Jugoslavijo. Mnogo let kasneje je izvedel, da je bila mornarica prva obveščena o tem napadu. Jugoslovanski vojni ataše pri takratni jugoslovanski ambasadi v Berlinu je tistega jutra po radiogramu hotel opozoriti svoj generalštab v Beogradu, kaj nacisti pripravljajo, vendar se je bil štab že umaknil iz Beograda. Ostal pa je Glavni štab jugoslovanske mornarice, takrat v Zemunu, tako da je le-ta prvi zvedel, kaj se pripravlja, in z radiogrami obvestil svoje enote po vsej Jugoslaviji.

Nato se je začelo dolgo potovanje domov k družini, ki ga je preživel ob mnogih, takrat že vojnih nevšečnostih.

Po osvoboditvi se je intenzivneje vključil v prevajalsko delo. Večinoma je prevajal tehnična besedila, predvsem navodila za obratovanje in vzdrževanje uvožene opreme ter sezname nadomestnih delov.

»Kaj lahko poveste iz svoje dolgoletne prevajalske prakse?« sem vprašala sobesednika. Odgovoril mi je, da pri prevajanju vseskozi opaža jezikovne, pa tudi strokovne nepravilnosti in besedilih, ki jih prejema od naročnikov, tako da mora pogosto z njimi najprej zadeve razjasniti, šele nato prevajati. Gre tudi za to, da nekatere firme uporabljajo čisto svojevrstne strokovne izraze, ki jih nočejo nadomestiti s splošno veljavnimi in ustaljenimi izrazi za enake pojme.

»Zanimivo je, da takšne razlike v strokovnem izrazju obstajajo tudi med avstrijsko nemščino in nemščino obeh nemških republik, DDR in BDR, da o švicarski nemščini sploh ne govorim. Zato je dobro poznavanje jezika izredno pomembno. Glede na pomanjkljivost strokovnega izrazoslovja pri nas, sem pogo-

sto moral tudi sam najti ustrezen izraz v prevodu; kako bi se sicer jezik razvijal, če ne tudi prek nas, prevajalcev,« je dejal in obljubil, da bo za naslednjo številko MOSTOV obnovil in dopolnil nekoč že objavljeni glosar izrazov živilske stroke v nemščini in avstrijski nemščini.

»Kaj menite o delu nemške sekcije v okviru DZTPS?«

»Zasnova je dobra. Profesorica Debenjakova dobro vodi krožek, a žal moram ugotoviti, da je udeležba porazno majhna glede na število prevajalcev nemščine – članov Društva.

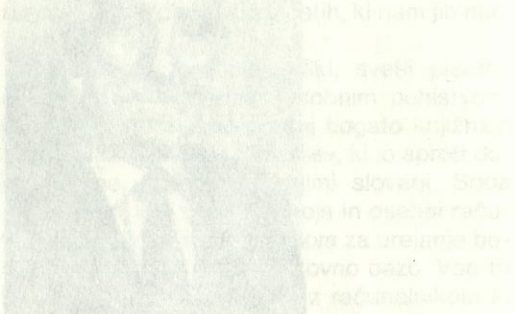
Škoda, da ni večjega zanimanja, saj bi to koristilo vsem, še posebej mladim prevajalcem,« je na koncu najinega razgovora dejal naš dolgoletni član inž. Zupančič.

»Kaj pa vaši konjički?«

»Rad se potepam po svetu, rad pa tudi obiskujem opero in filharmonijo.«

Preostane nam le še to, da mu zaželimo srečno in zdravo 1989. leto... in še mnogo prevodov!

A. M.



Arnold Zupančič

Po dokončani gimnaziji (delo v Glasu delno v Mariboru in Celju, kjer je tudi maturo) je Arnold Zupančič prišel študirati na Tehniški univerzi in nadaljeval študij na Tehniški visoki šoli v Dresdenu, kjer je tudi diplomiral.

Iz ljubazni do mopa je nosil vojaško uniformo v mmarah divize Jugoslavije. Po odsluženju vojaškega roka se je zaposlil in prevajal tehnično dokumentacijo iz angleškega ter v angleški jezik. Kmalu je angleščino opustil in se posvetil le nemščini.